

JOY

3-4/2025

Jupperin Omakotiyhdistys ry

70v

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti

3	Puheenjohtajan palsta
4-5	Jupperissa juhliittiin 70-vuotiasta omakotiyhdistystä
6-7	Iltajuhla Laaksolahtitalolla
8	Tanssikurssilla
9	Voitko olla välkällä?
10-11	Päiväkirjamerkintöjä Jupperista 1968
12-13	Jupperin koulussa 1960-luvulla
14-15	Eeva-Riitta Puomion puheenjohtajakausi
16-17	Juha-Pekka Ripatin puheenjohtajakausi
18-19	Sirpa Hertellin puheenjohtajakausi
20-21	Kooste Länsiväylän reportaasista
22	Lyhyesti
23	Kevätkokouksen pöytäkirja
24	Kutsu syyskokoukseen
25-26	Toimintasuunnitelma ja talousarvio
27	Teatteriretki Kotkaan
	Takakannessa: Kutsu joulunavaukseen

Liity jäseneksi omakotiyhdistykseen

Jupperin Omakotiyhdistyksellä on kolme erilaista jäsenyysvaihtoehtoa; varsinainen jäsen, henkilöjäsen ja kannatusjäsen. Yhdistyksen varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä sääntöjen 3 pykälän a) kohdassa mainittu kiinteistön tai asunto-osakeyhtiön osakkeitten omistaja. Yhdistyksen henkilöjäseneksi voidaan hyväksyä jokainen Jupperin Omakotiyhdistyksen toiminta-alueella vakituisesti asuva henkilö. Yhdistyksen kannattavaksi jäseneksi voidaan hyväksyä luonnollinen tai juridinen henkilö.

Yhdistyksen jäsenyyttä haetaan täyttämällä oheisen linkin kautta löytyvä lomake ja maksamalla haetun jäsenkategorian mukainen liittymismaksu yhdistyksen tilille Osuuspankki IBAN FI34 5358 0620 6203 74. Vuonna 2025 varsinaisen jäsenen liittymismaksu on 30 euroa ja henkilöjäsenen 20 euroa. Yksityishenkilön kannatusjäsenmaksu on 80 euroa vuodelta ja yhteisön 200 euroa vuodelta.

Hallitus käsittelee jäsenhakemuksen seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Linkki liittymislomakkeeseen:
jupperi.yhdistysavain.fi/liity-jaseneksi

Seuraava lehti 1/2026 ilmestyy 15.2.2026. Aineistot 22.1. mennessä toimitukseen.

Kannen kuva:
JOY 70v -iltajuhlassa.
Elina Airaksinen

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti

JOY ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: www.jupperi.fi. Painos 1100 kpl. **Julkaisija** Jupperin Omakotiyhdistys ry. **Painopaikka** PunaMusta Oy, Forssa. 48. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Päätoimittaja Sirpa Hertell, [sirpa.hertell\(at\)gmail.com](mailto:sirpa.hertell(at)gmail.com), 050 566 6818

Toimitussihteeri Eeva-Riitta Puomio, [eeva.puomio\(at\)gmail.com](mailto:eeva.puomio(at)gmail.com), 050 531 9219

Taitto Elina Airaksinen, [elina.airaksinen\(at\)gmail.com](mailto:elina.airaksinen(at)gmail.com), 050 370 0292

Toimituksen sähköposti [toimitus\(at\)jupperi.fi](mailto:toimitus(at)jupperi.fi)

Juhlat Jupperissa

Omakotiyhdistyksen 70-vuotisjuhlat on juhlittu ja toivottavasti monet jupperilaiset sekä vieraamme iloitsivat tavatessaan tuttuja ja nauttiessaan illallis-pöydän antimista. Olen ainakin varma, että perheet ja erityisesti lapset iloitsivat rantatapahtuman musiikista, pomppulinnasta, halieläimistä ja koko ohjelmasta. Halusimme pitää juhlat omalla kylällä – esitämme kii-tokset seurakunnalle Laaksolahtitalon saamisesta juh-latilaksi iltajuhliin ja Espoon kaupungille urheilukentän saamisesta käyttöömme piknik-tapahtumaan. Juhlista voit lukea ja juhlatunnelmaan päästä ihania kuvia leh-den sivuilta katsellessa.

Omakotiyhdistyksen hallitukselle, tapahtumatoi-mikunnalle ja suuren työn tehneille juhlatomikunnan jäsenille kuuluu myös todella suuri kiitos, sillä ilman hei-dän kaikkien työtä juhlat eivät olisi onnistuneet. Kiitos teille!

Yhdistysten tasavuosia juhlistetaan usein julkai-semalla historiikki. Me Jupperin Omakotiyhdistykses-sä ajattelimme, että jo julkaistut historiankirjat kertovat rakentamisesta ja elämästä Jupperissa varsin kattavas-ti. Historian havinaa – tai ainakin lasten iloisia ääniä - kuuluu tämän lehden sivuilta kuitenkin, kun muistellaan koulupäiviä Jupperin koulussa ja sen pihalla 1960–1970 luvuilla.

Olemme julkaisseet tässä lehdessä myös yhdis-tyksen puheenjohtajien kirjoituksia. Näiden katsausten kautta olemme saaneet lukea paljon kiinnostavaa yh-distyksen toiminnasta alkaen Pekka Perttulan kaudes-ta (puheenjohtajana 1981–1989, lehti 1/2025) ja Sil-ve Sahlanin kaudesta (puheenjohtajana 1990–1997, lehti 2/2025). Tässä lehdessä puheenvuoro on annet-tu Eeva-Riitta Puomiolle (puheenjohtajana 2005–2007) ja Juha-Pekka Ripatille (puheenjohtajana 2008–2019) sekä minulle. Päätän siis puheenjohtajuuteni tähän erinomaiseen hienoon juhlatuoteen.

Juhlat on juhlittu, mutta yhdistyksen toiminta jat-kuu. Syyskokous pidetään 20.11. ja esityslista löytyy tästä lehdestä.

Tervetuloa mukaan rakentamaan seuraavia 70 vuotta yhdistyksen toiminnassa!

*Sirpa Hertell,
puheenjohtaja*

Jupperissa juhlittiin 70-vuotista omakotiyhdistystä

Jupperin Omakotiyhdistyksen 70-vuotista taivalta juhlistettiin järjestämällä koko perheen ohjelmallinen piknik-tapahtuma rantapuistossa 31.8.2025 teemalla ilo elää Jupperissa. Pilvisestä säästä huolimatta paikalle saapui lähes 500 osallistujaa, vauvasta vaariin. Omakotiyhdistys tarjosi juhkakansalle ohjelman lisäksi leivoskahvit ja mehua. Lapsille jaettiin yhdistyksen logolla varustettuja ilmapalloja. Pallokentällä oli sateen varalta telttoja, penkkejä ja pöytiä omien piknik-eväiden syömistä varten. Partiolippukunta Pitkäjärven Vaeltajien nuotiolla ja grillissä saattoi paistaa eväsmakaroita.

Ohjelma oli suunnattu erityisesti nuorimmille jupperilaisille. Pomppulinnaan ja kasvomaalauspiisteelle riitti jonoa koko tilaisuuden ajan. Eläinten ystävät pääsivät silittelemään Hutkon kotieläintilan halieläimiä: laamaa, aasia, vuohta, lammasta, kaneja, kanoja ja kukkoa. Pallokentälle oli rakennettu esterata keppihevosille. Lainahevosilla pystyivät muutkin kuin keppareiden omistajat kokeilemaan esteratsastusta. Pitkäjärven VPK:n aina kiinnostavaa kalustoa oli tutustuttavana kentän laidalla.

Espoon sirkus- ja teatterikoulu Eskon nuoret aloittivat juhlan ohjelmanumerot taidokkailla esityksillään. Juhlalavalla esiintyi vuoden 2021 lastenmusiikkiyhtyeeksi valittu ja Pikku Kakkosestakin tuttu Herra Heinämäen lato-orkesteri. Orkesterissa hauskuuttivat lapsia ja aikuisia Heikki Salo (mm. Miljoonasade), Janne Louhivuori ja Mikko Löytty (mm. Hurriganes) sekä Jouko Mäki-Lohiluoma (mm. Yhden Joukon yhtye). Tilaisuuden juontajana ja haastattelijana toimi kaikkien tuntema jupperilainen Keijo "Keke" Leppänen.

Eeva-Riitta Puomio

Kuvat: Pekka Puomio, Elina Airaksinen

UPPERISSA vuotta!

Iltajuhla Laaksolahtitalolla

Omakotiyhdistyksen juhlat vuosi huipentui Laaksolahtitalolla järjestettyyn iltajuhlaan 13.9.2025. Loppuunmyytyyn tilaisuuteen saapui yhdistyksen jäseniä ja kutsuvieraita yhteensä reilut 100 henkeä. Tilaisuuden juontajana toimi Keijo "Keke" Leppänen. Leppänen kehotti jokaista juhluvieraasta tutustumaan illan aikana ainakin yhteen uuteen jupperilaiseen. Iloinen puheensorina täyttikin salin, ja herkullisen illallisen ja kakkukahvien äärellä juttu luisti niin vanhojen kuin uusienkin tuttujen kanssa.

Suomen Kotiseutuliiton edustaja jakoi ansiomerkit kotiseututyössä ansiotuneille yhdistyksemme jäsenille. Kulaisen ansiomerkin saivat Tapani Vuopala ja Eeva-Riitta Puomio. Hopeisen ansiomerkin merkittävästä kotiseututyöstä saivat Asko Forsberg, Juha Kallanranta, Urpo Kotipalo, Pekka Puomio, Markku Rantalainen, Juha-Pekka Ripatti, Salla Salonen, Anja Tarvas, Juha Vepsäläinen ja Martti Virtanen.

Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto ja Esbo Hembygdsförening jakoivat juhlamme yhteydessä kotiseutukummin arvonimen Esko Uotilalle, joka toiminnallaan mm. Laaksolahden kirjaston ystävien pitkäaikaisena puheenjohtajana ja Asukkaiden Espoo -aktiivina on merkittävästi ajanut myös jupperilaisten etuja.

Juhlan yllätysnumerona oli yhdistyksen elokuisen tanssikurssin opettajien Kia Lehmuskosken ja Emil Hallbergin tanssiesitys. Esityksen jälkeen Kia ja Emil kutsuivat elokuun tanssikurssin parit parketille ja opettivat koko juhlaväelle cha-cha-cha:n askeleita. Illan musiikista vastasi tanssiorkesteri Figaro solistinaan Dallapen solisti Juha Hostikka.

Teksti: Eeva-Riitta Puomio

Kuvat: Pekka Puomio

JOY 70 v -tanssikurssin iloa ja riemua

Osana JOY:n 70 -vuotisjuhlavuoden tapahtumia järjestettiin neljänä sunnuntai-iltana elokuussa tanssikurssi kaiken ikäisille tanssista kiinnostuneille – eikä aiempaa tanssikokemusta tarvittu. Mukaan oli ilmoittautunut 42 innokasta oppilasta, jotka pääsivät kokeilemaan Jupperin koulun liikuntasalin parketin toimivuutta tanssin pyörteisiin yksin tai parin kanssa.

Innostavien ja taitavien opettajien, Kia Lehmuskosken ja Emil Hallbergin, opastuksella ja kannustuksella tutustuimme neljän tanssin askeliin ja kuvioihin: valssi, cha-cha-cha, foxi ja jive. He näyttivät aluksi mallia, päästivät meidät harjoittelemaan ja kävivät korjaamassa ja kehumassa suorituksiamme.

Tutuiksi tulivat yy-kaa-koo-yy-kaa-koo, nousut ja laskut, käännökset oikealle ja vasemmalle, päkiä- ja kanta-askeleet – eikä hikipisaroiltakaan välttytty sykkeen noustessa ja rytmikkään tanssimusiikin soidessa.

Tanssikurssin tarkoituksena oli tutustua tanssin iloon ja riemuun ja tarjota mahdollisuus oppia uutta tai kerrata vanhaa tai jopa saada uusi harrastus. Ja mikä parasta – kaikki tämä tapahtui oman alueen koululla huippuopettajien opissa!

Niin – ja olihan tulossa vielä JOY:n iltajuhlat, johon sisältyi tanssia livemusiikin tahdittamana.

Iltajuhlien mieleen painuvana yllätysohjelmalla pääsimmekin nauttimaan opettajiemme, Kian ja Emilin, upeasta tanssiesityksestä. Me tanssikurssilaiset pääsimme näyttämään oppimiamme taitoja tanssiparketille, kun Kia ja Emil opettivat esityksensä jälkeen juhlayleisölle cha-cha-cha:n.

Tanssikurssi oli saadun palautteen perusteella erittäin onnistunut ja sille toivottiin jatkoa.

Yleisön pyynnöstä järjestämmekin Jupperin koulun liikuntasalissa uusinta- / jatkokurssin keväällä 2026! Seuraa JOY:n ilmoituksia somessa ja ilmoittaudu mukaan oppimaan ja innostumaan tanssimisesta loistavassa seurassa upeitten ammattilaisten opissa.

*Teksti: Jouni Holopainen
Kuvat: Pekka Puomio, Leena Virtanen,
Jouni Holopainen*

Voitko olla välkällä? Mitä leikitään?

Koulu yhdistää kaikkia lapsia, ja monella meistä on lämpimiä muistoja välitunneista koulun pihalla. Seuraavat sitaatit kertovat jupperilaisten koululaisten kokemuksista 1960–1970-luvulta. Tuohon aikaan moni lapsiperhe muutti alueelle, ja pihat täyttyivät leikkijöistä. Elettiin piha- ja ulkoleikkien kulta-aikaa – ulkona oltiin paljon, ja leikit sujuivat lasten kesken ilman aikuisten mukanaoloa.

Teksti ja kuva: Asta Nousiainen

"Pirjon kanssa kävimme uimassa Jupperin rannassa jo aikaisin keväällä ja vielä myöhään syksyllä – joskus jopa jäiden lomassa."

Tuija

"Hyppynaru pyöri käsissä ja myöhemmin twist-hyppely innosti. Jotkut hyppivät myös ruutua. Kymppipalloa heiteltiin koulun tiiliseinää vasten. Ja voi sitä onnesta, joka oli saanut Coca-Cola-jojon! Kaverikirjat olivat tyttöjen keskuudessa tärkeitä, ja kiiltokuvia vaihdettiin innokkaasti. Kimalletta sisältävät kuvat olivat erityisen haluttuja ja siten arvostettua vaihtotavaraa."

Anne

"Leikittiin väriä ja valokuvaajaa. Luistelemassa käytiin Pitkäjärvellä. Luotiin oma pieni kenttä, jossa viihdyimme, vaikka välillä jalat kastuivat, kun jää petti. Katsottiin myös taitoluistelukisoja ja innostuttiin kokeilemaan piruetteja järven jäällä."

Pirjo

"Käveltiin puujaloilla ja leikittiin hippaa ja piilosta. Pelattiin korttia. Kaikkien kavereiden puhelinnumerot osattiin ulkoa."

Pirkko

"Pesäpalloa pelattiin Nummitien leikkikentällä ja siellä riekuttiin keinuissa ja karusellissa."

Ulla

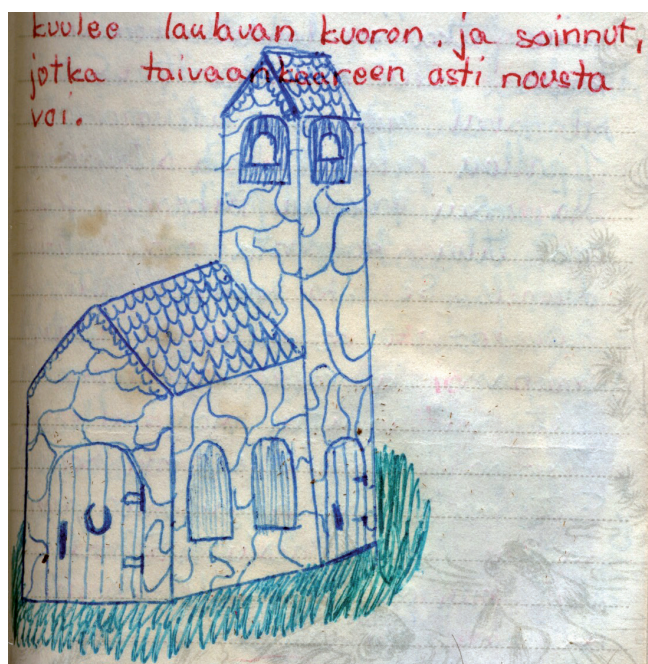
"Suosikkileikkejä olivat kirkonrotta, rosvo ja poliisi, seinäpallo ja polttopallo."

Tuula

"Lanun mäessä laskettiin minisuksilla ja pulkalla. Neppisautokisoja järjestettiin ja leikittiin maan valloitusta. Pennejä heitettiin viivalle tai seinään. Sodittiin puhallusputkilla, jotka oli tehty koiranputkista. Pihlajan- tai orapihlajanmarjat toimivat ammuksina."

Tarmo

Päiväkirjamerkintöjä Jupperista vuodelta 1968

Molskis sano Eemeli!

Hellekesä oli silloinkin, peräti +34 -astetta mittarissa ja Pitkäjärvi uimakelpoinen. Siellä vietettiin päivät ja illat, präijättiin nadea tynnyriponttoonien välissä sukellessa, uimapatjalla kelluen ja laituria keikuttaen. Uitiin keskellä järveä ja kelluttiin kikatellen kohti Laaksoalahden mattolaituria. Farkut pestiin jalassa mäntysuovalalla juuriharjalla hinkaten. Evääksi oli varattu HK:n sininen lenkki kera ketsuppullon ja nämä herkut nautittiin Aiwa-mankasta pauhaavan Vanhan holvikirkon hartauksessa. Lisäjännitystä rantaelämään toivat Kalliorannan pukukoppien väliseinään ilmestyneet oksanreiät, joista tiirailtiin puolin ja toisin naapurikopin tapahtumia. Kotiin lähdettiin monesti vasta puolilta öin, jolloin vanhemmat jo odottivat kotona sydän syrjäällä. Talviajan rantariemuihin kuului uhkarohkea jääautoilla hyppely.

Teltassa on tunnelmaa – sano!

Kesäasumuksena toimi Runnin pihan vanhalle perunapellolle pystytetty huvilatelttä, missä luettiin ehtoihin, syötiin ravitsevia herkkuja kuten Mesikämmen-sulatejuustolla kuorrutettua Elannon lohkoleipää tai sentin lauantaimakkarasiivuilla päällystettyä ranskanleipää. Jälkkäriksi vatkattiin marjakiisseliä ja mussutettiin Bongojä ja Polkka-toffeeta. Juomaksi soveltui hyvin pitkään auringossa lämmennyt käynyt sima tai Siff Cola. Kieliopintojen ohessa luettiin Aku Ankkoja ja leikeltiin Anttilan postimyyntiluettelon parhaita paloja. Keksimme itsellemme myös salanimet Maru (Saila MARIanne RUNN) ja Kile (Klrsi LEena Stark), joita raapustelimme sinne sun tänne. Lisäksi koristelimme kaikki mahdolliset esineet polkupyöristä ja matkalaukuista lähtien yhteisellä kukallamme. Meillä oli silloin jo hyvä "brändi".

Usein teltassa ei uni tullut silmään ja päätimme lähteä viiden aikaan eräänä sunnuntaiaamuna ryömiään Koivumäen lavan alle etsimään tanssijoiden taskuista tippuneita kolikoita. Kertasaalis saattoi olla jopa 1 markka ja 10 penniä. Lisäksi löysimme paljon 15 pennin arvoisia pulloja ja ihmettelimme, miten paljon niitä oli piilotettuina kivien koloihin.

Tansseihin toki teki tyttöjen mieli

Prankkarilla oli viikonloppuisin tanssit ja sinne anoimme vanhemmilta lupaa päästä. Ellei lupaa (eli rahaa) tullut, niin sitten yritimme kekulikonstein aidan ali vartijoiden silmän välttäässä. Kertaakaan ei yritys tosin onnistunut mutta jännitystä riitti! Toki tansseissa käytiin ihan kassan kauttakkin vaikkakin tingaten 1 markan lastenliput. Seuraamme lyöttäytyneen poikakolmikron kanssa tanssittiin ringissä go-gouta ja Napostellaan-kipaleen tahdissa. Vauhdikkaasti taipuivat myös jenkka, polkka

ja valssi ainakin omasta mielestämme – mitähän muut nauroivat? Voimia saatiin grillimakkarasta, jota ei maltettu edes paistaa.

Loilottelua ja liikuntaa

Sillä aikaa kun pulsaattorikone pyöritti pyykkejä kellarissa, kuunneltiin lattialla maaten stereoista Yleisradion Lista-ohjelmaa ja äänitettiin mielikappaleet Aiwa-mankalle. Joskus hoilotettiin sydämen kyllyydestä Toivelauluhkojen hittejä. Lisäksi harrastimme toistemme valokuvaamista hassuissa asennoissa ja vaatteissa. Kuvat kehitimme Viherlaakson Yhteiskoulun valokuvauskahossa.

Liikunnallisia lajeja oli useita. Talvella hypimme katolta lumikasoihin, laskimme kelkalla tai suksilla täysin päättömästi "Lanun mäkeä" ja kesällä uimaharras-

tuksen lisäksi metrin korkeudessa puujaloilla kävely oli IN. Toinen meistä edusti JU-58 riveissä muiden hiihtoseurojen välisissä kilpailuissa varsin menestyksekkäästi. Jupperin sorateillä huomiota saattoivat kiinnittää kaksi fillaristia, joiden menopelejä koristivat lukemattomat omin käsin maalatut kukat. Joskus notkutttiin Rinnetiellä Jallun kiskalla, mistä käytiin ostamassa 5 pennin tikareita ja Halvaa.

Tienestejä hankimme ompelemalla samettihousuja kavereille, marjanpoiminnalla, lastenhoidolla ja satunnaisilla pihahommilla. Näin oli silloin tällöin varaa käydä Elännössä ostamassa pennin nallekarkkeja tai jopa kokonaisen namipussin.

Mukavaa on tänään havaita, että monet tuon ajan kavereista ovat jälleen jupperilaisia ja yhä kavereita. Johtunee siitä, että ILO ELÄÄ JUPPERISSA.

Maru

Kile

Teksti ja kuvat: Saira Salonen ja Leena Virtanen

Jupperin koulussa 1960-luvulla

Olin eilen vanhempieni kanssa sunnuntaikävelyllä. Kävimme katsomassa tulevan kouluni rakennustyömaata. Kävelimme, tai isi ja äiti kävelivät. Minä istuin fanerisessa pulkassa, jota isi veti perässään ylös hyvin jyrkkää mäkeä ja siellä, korkean mäen päällä metsän reunassa oli iso ja syvä rakennusmonttu, josta törötti ylös sokkeli ja rakennustelineitä. Menossa oli valkean tiiliseinän muuraus. Katselin näkyä hämmentyneenä, tuostako rojukasasta tulisi koulu? En aloittaisikaan opitaivaltani Metsätien koulussa, kuten vanhemmat kylämme lapset olivat tehneet.

Tuli kevät vuonna 1962, ja Jupperin koulu oli valmistunut ja aloittanut toimintansa vuoden alussa. Koulu sijaitsi korkean mäen päällä. Sinne vievä nykyinen Veininkatu päättyi koulun pihaan. Itse koulurakennus oli iso. Vaalea tiilipintainen rakennus oli osittain kaksikerroksinen ja L:n mallinen. L:n lyhyempi ja paksumpi sakara jäi vasemmalle ja suoraan edessä, sadekatoksen toisella puolella, pitkä siipi, jonka keskellä oli sisäänkäynti. Tästä sisään mennessä oli oikealla opettajain huone, käytävän vastakkaisella puolella neljä luokahuonetta. Vasemmalle mennessä, käytävän päässä oli ovet yhteen luokkaan ja yhdistettyyn ruokala-, veisto-, jumppa- ja juhlasaliin. Tästä oli edelleen ovi keittiöön. Ruokala ja "salit" olivat yhtä tilaa, joka erotettiin luokahuoneesta haitariovella. Hyvin pitkän käytävän seinillä oli naulakot ulkovaatteille ja niitä oli hyvin monta. Yleinen ilme oli vaalea, valoisa ja siisti. Ulko-ovesta kun meni ulos, oli oikealla puolella iso piippu ja roskanpoltouuni, joka joskus kärysi inhottavasti. Siinä poltettiin kaikki koulun jätteet.

Tytöille ja pojille oli omat WC:t, ja toisen puolella oli ehdottomasti kielletty menemästä. Tyttöjen puolella oli monta avointa WC-koppia ja vain kaksi ovellista lokeroa. Niihin joutui aina jonottamaan. Tämä taisi olla ensimmäisiä vesivessoja, joissa olen käynyt. Kylälä puuceet olivat käytössä joka talossa. Vessojen lisäksi alakerrassa oli talonmiehen asunto.

Tuli syyskuun eka päivä ja koulu alkoi. Ensimmäin piti asettua luokittain siistiin jonoon ulko-ovelle ja siitä meidän noudettiin sisälle. Saimme paikkamme ja pulpettimme ja meille kerrottiin lukujärjestys ja muut tärkeät

asiat. Kuten ruokaliinan tuominen kouluun. Silloin syötiin luokissa. Koulussa oli niin paljon oppilaita, että ruokasali otettiin muuhun käyttöön. Meidän luokassa oli 40 oppilasta ja tila oli ahdas. Kaikkiaan alakoulussa oli neljä luokkaa ja niiden lisäksi yläkoulussa kaksi luokkaa. Alkujaankin tämä uusi koulu oli liian pieni kylän lapsimäärälle, joka oli jatkuvassa kasvussa.

Koulua oli käyty viikon verran, kun tulin aamulla luokkaan ja en löytänyt pulpettiani. Se oli hävinnyt paikaltaan. Tarkistin laskemalla, että tämän rivin kolmas pulpetti piti olla minun, mutta siinä oli aivan vieraat tavarat sisällä. Kamalaa, mitä sille oli tapahtunut. Oliko joku varastanut ruokaliinani ja vasta saamani kirjat, penaalistani puhumattakaan, siellä kun oli pieni maapallon muotoinen teroittimenikin. Opettaja tuli luokkaan ja kertoi, että niiden, joiden pulpetti oli kadonneet, piti lähteä toisen opettajan mukaan. Hän oli nimeltä Liisa Ollaranta ja hän opetti toista luokkaa. Meitä ekaluokkalaisia oli liian monta yhteen luokkaan, ja meistä seitsemän siirrettiin toisluokkalaisten kanssa samaan luokahuoneeseen. Näin alkoi koulutaipaleeni sujua ja opin tarpeelliset asiat.

Opettajia oli kaikkiaan viisi, Liisa Ollaranta, Aimo Saarinen, Tuula Juntunen, Eira Narinen ja johtajaopettaja Jaakko Linnankivi. Opettajia kunnioitettiin ja teiteltiin. Sinuttelu ei tullut kysymyksenäkään, saati etunimellä puhuttelu. Oppitunnilla viitattiin ja vastausvuoron tullessa noustiin seisomaan pulpetin viereen vastaamaan. Opettajan tiukka katse sai vilkkaimmankin pojan hiljaiseksi. Luokat olivat isoja, n. 35 oppilasta luokassa. Tämä ryhmäkokoon ei sallinut minkäänlaista häiriköintiä, ja poikkeavasti käyttäytyvät oppilaat joutuivat tarkkailuluokalle. Näin menetellen opettaja pystyi keskittymään tasapuolisesti kaikkiin oppilaisiinsa. Tästä kunnioittamisesta koin kauhun hetkiä, kun kesken koulupäivän tulin huonovointiseksi. Opettaja Ollaranta tuli kysymään mikä minulla oli, ja ennekuin ehdin sanoa mitään, oksensin hänen hameelleen. Olin aivan kauhuissani moistesta. Onneksi opettaja oli ymmärtäväinen, eikä vaatinut minua pesemään hamettaan.

Joulua ennen oli jännitystä ilmassa, kun joulujuhlaa valmisteltiin. Piti harjoitella juhlaohjelmaa, jossa oli useampi laulu, tonttuleikki ja näytelmä. Meidän luokan vuoro oli valmistella tuo näytelmä, josta sain merkittävän osan. Olin tonttu, joka avasi koko näytelmän menemällä ensimmäisenä näyttämölle. Jännitti aivan kamalasti astua näyttämölle ensimmäisenä ilman kenenkään tukea. Varsinkin kun koko koulun oppilaiden vanhemmat istuivat haitariverhon toisella puolella katsomassa esitystä. Juhlan jälkeen saimme todistukset ja "joulu-pussin", jossa oli pieni paketti rusinoita, pari piparia ja omena.

Kevätlukukaudella koulussa käynti oli jo rutiinia.

Aamulla kouluun ja iltapäivällä kotiin. Lauantaisin oli onneksi vain puoli päivää koulua ja iltapäivä vapaa. Lukeminen, kirjoittaminen ja laskeminen alkoi sujua. Lukeminen oli lempiaineitani, ensimmäinen lukemani romaani oli Daniel Defoen ”Robinson Crusoe”, merirosvoseikkailu, joka kuului koulun kirjaston valikoimiin.

Kirjoittamaan opin kaunokirjoitusta, jota ensin harjoiteltiin lyijykynällä kirjoitusvihkoon jokainen kirjain vuorollaan isona ja pienenä kirjaimena. Kun kirjaimen oli oppinut oikein koukeroimaan, niin vihkoon kirjoittamisessa sai siirtyä mustekynään, jolla saman vinkuran kirjoittaminen oli vaikeampaa ja varsinkin virheen korjaaminen mahdotonta. Koulun mustekynät olivat vanhanaikaisia pulloon kastettavia. Kirjoittaminen helpottui huomattavasti, kun joulupukki toi minulle täytettävän mustekynän. Sen jälki oli tasaisempaa ilman satunnaisia roiskeita kirjoituksen välissä. Harvinaista kuulakärkikynää ei saanut käyttää ollenkaan.

Tämä kynäongelma helpotti, kun koululla päätettiin kerätä paperia, ja siitä saaduilla varoilla hankitaan oppilaiden käyttöön täytettävät mustekynät. Kaikki oppilaat osallistuivat innolla tähän keräykseen ja mustetäyttekynät saatiin. Ylijääneet rahat käytettiin yhden television hankkimiseen koulun käyttöön. Tuolloin TV oli kodeissa harvinaisuus. Oli tosi juhlaa, kun koulun telkarista sai katsella harvinaisia mustavalkeita koulu-TV-lähetyksiä. Niitä taisi olla tunti tai kaksi viikossa.

Laskento oli äärimmäisen helppoa. Sainkin pian alkaa tehdä erikoistehtäviä, kun muut hankasivat perus-, yhteen- ja vähennyslaskuja. Muita oppiaineita oli piirustus, liikunta, luonnontieto ja englannin kieli. Tämä tuli meille ekaluokkalisille vahingossa, kun tokaluokkalaisten opiskelivat sitä samassa luokkatilassa.

Piirustukseen sisältyi piirtämistä ja kaikenlaista askartelua kuten äitienpäiväkortit. Aiheet liittyivät vuoden kiertoon. Syksyllä sieniä ja värikkäitä lehtiä, jouluna tonttuvia, pääsiäisenä pupuja ja munia, keväällä kukkia. Koulun puolesta sai käyttöön ”Porvoon liidut”, hankalat ja voimaa vaativat väriliidut. Onneksi sai myös käyttää omia Sakura-liituja, joiden värivalikoima oli laajempi ja käyttö helpompaa.

Käsitöissä opeteltiin virkkauksen ja kudonnan perustat, ja teimme ikäpolvia yhdistävät patalaput. Teimme myös kylpypyyhkeet vohvelikankaasta, ja niihin kirjottiin langalla oman mallinen kuvio. Kangas piti itse hankkia, ja mummini taisi tehdä reunan ompelun. Kirjonat tein itse.

Liikunta oli enimmäkseen ulkoliikuntaa. Hiekkakentällä pesäpalloa ja talvella kentälle jäädytettiin luistelukenttä. Silloin talvella oli paljon lunta, ja koulumatkat kuljettiin hiihtäen ”Lampisen limalaudoilla”. Joka talvi järjestettiin myös hiihtokilpailut. Latu kulki nykyisen Veinin alueen ympäri ja päättyi koulun lähellä olevalle kalliolle, jossa oli nuotio makkaranpaistoa varten. Sisäliikunta oli hikijumppaa tamburiini tahdissa voimistelusalissa.

Ruokailu tapahtui omissa luokassa. Ruokaliina le-

vitettiin pulpetille ja ruoka-annos haettiin käytävältä, johon emäntä sen toi ja annosteli lautasille. Kaikki ruoka oli pakko syödä, vaikka osa ei maistunutkaan tai oli tuntematonta. Tällaisina muistan veripaltun ja maksa- ja kaalilaatikot, joita en syö vieläkään. Usein oli myös jotain puuroa. Näistä herkkua oli vispipuuro, jota sai syksyin puolukoiden kypsyttyä. Inhokkiruokien karttelusta tuli oma taitolajinsa. Joku jemmasi ruokaa ruokaliinan mutkiin tai pulpettiin, ja rangaistushan siitä tuli, jos tästä jäi kiinni.

Koulumatkat kuljin kävellen tai hiihtäen. Matka oli kilometrin verran hiekkatietä Koivumäentietä pitkin ja ylös Veininkatua. (Nykyisin Kaivoskuja-Kaivosmiehentie-Laaksoalahdentie-Veinikatu.) Asfaltoitu tie alkoi Laaksoalahdentien alusta koulun mäen alapäästä. Autoja ei ollut paljoakaan. Keväisin Yhteistuvantien risteyksen ja Ylänkötien risteyksen välisen notkon kohdalla oli jännät paikat. Tähän notkopaikkaan tulvi vettä ympäröiviltä rinteiltä, eivätkä ojat vetäneet kunnolla. Aamulla pääsi hyvin kulkemaan, mutta iltapäivällä aurinko sulatti lumia, ja oli käännäyttävä takaisin koululle päin, kun saappaiden varret eivät riittäneet. Joskus otimme riskin sukkien kastumisesta ja varoen kahlasimme tulvavesien läpi. Vaihtoehtoinen reitti oli Kahdeksannen Huvilatien kautta Pitkäjärventielle ja siitä Koivumäentielle. Tuossa tulvivassa kohdassa oli myös likaoja, jossa vettä oli koko kesän. Siinä oli keväisin sammakonkutua ja myöhemmin nuijapäitä. Ojassa asui myös piisameja, joita joskus näki. Silloin oli aivan normaalia johtaa pesuvedet avo-ojiin, vesivessoja ei ollut.

Näin kului lapsuuteni arkipäivät neljän vuoden ajan. Sen jälkeen pyrin ja pääsin Viherlaakson yhteiskouluun jatkamaan koulupolkuani.

Teksti: Tarja Gustafsson

8-vuotias Tarja toisen luokan kuvassa 1964.

Eeva-Riitta Puomion puheenjohtajakausi 2005–2007

Puheenjohtaja avaamassa Römppäjäisiä Yhteistuvalla v. 2006. Juhlien teemana oli 1950-luku.

Kylä järven rannalla, vehreyttä ja naapurihenkeä

Muutin perheineni Jupperiin reilut 30 vuotta sitten. Olimme jo pitkään etsineet isompaa asuntoa, mielellään omakotitaloa. Lamavuosina Jupperista löytyi sopivan hintainen, joskin paljon remonttia vaativa talo hyvällä sijainnilla lasten päiväkotin ja aikuisten työpaikkoihin nähden.

1990-luvun alussa Jupperissa näkyi vielä merkkejä historiasta kesämökkialueena. Oli paljon isoja tontteja ja vanhempia taloja, jopa kesämökeiksi rakennettuja. Kaikki tiet olivat hiekkateitä. Kun rupesimme ensimmäisenä kesänä remontoimaan taloa, pihaan pysähtyi yksi jos toinenkin jupperilainen, ja aloimme saada tuttuja. Pirkanmaalaisessa pikkukaupungissa kasvaneelle Jupperi oli helppo paikka kotiutua. Espoon kokoisessa kaupungissa tunnen olevani ensi sijassa jupperilainen, vasta sen jälkeen espoolainen.

Mukaan omakotiyhdistyksen toimintaan

Omakotiyhdistyksen toimintaan tulin mukaan v. 1999. Osallistuin syyskokoukseen ja olin yhdistysaktiivina

kiinnostunut yhteisten asioiden hoitamisesta ja omakotiyhdistyksen toiminnasta. Samoina vuosina toimin aktiivisesti myös Jupperin koulun vanhempainyhdistys JUKOVassa ja näin paljon yhteistyömahdollisuuksia omakotiyhdistyksen kanssa. Tulin valituksi johtokuntaan. Sillä tiellä olen edelleen. Olen saanut olla mukana paitsi puheenjohtajana kolme vuotta, neljän eri puheenjohtajan, Mauri Alasaaren, Tapio Ala-Peijarin, Juha-Pekka Ripatin ja Sirpa Hertellin aikakaudella. Johtokunnassa, nyttemmin hallituksessa, olen ollut vuosien 1999–2025 aikana yhteensä 22 v. Aikaa on kulunut myös useissa toimikunnissa ja viimeiset kaksi vuotta JOY-lehden toimitussihteerinä. Työurani tein valtion ympäristöhallinnossa luonnon- ja vesiensuojelun parissa, ja siksi erityisesti ympäristökysymykset ovat lähellä sydäntä myös omakotiyhdistyksen toiminnassa.

Yhteistyön vahvistaminen

Keskeisenä tavoitteita yhdistystoiminnassa pidän yhteisöllisyyden ja yhteistyön lisäämistä. Puheenjohtajakaudellani teimme aktiivista yhteistyötä alueen muiden yhdistysten kanssa. Pyrimme vaikuttamaan alueen palveluihin ja ympäristöasioihin yhdessä usean yhdistyksen voimin. Laaksolahden huvilayhdistyksen, Veinin omakotiyhdistyksen ja Pitkäljärven VPK:n kanssa toteutettiin myös useita retkiä kiinnostaviin kohteisiin Etelä-Suomessa. Keväisin pidettiin yhteisiä kirpputoreja. Yritimme saada myös nuorisokahvilatoiminnan käyntiin Laaksolahdentalolla, mutta seurakunnan voimavarat eivät siihen riittäneet vaikka vapaaehtoisia vanhempia saatinkin sitoutumaan toimintaan.

Yksi parhaita esimerkkejä alueen vanhempien, yhdistysten, koulun ja seurakunnan onnistuneesta yhteistyöstä oli Koko kylä kasvattaa -hanke, jossa lisäsimme koulun ja kodin yhteistyötä ja loimme yhteisiä pelisääntöjä lapsille. Yhdessä sovitut kotiintuloajat ovat jälleen viime aikoina nousseet esiin. Jupperissa niistä sovittiin jo 2000-luvun alussa.

Nykyään osallistun ilolla Leppävaaran suuralueen asukasyhdistysten yhteistyöhön. Pyrimme vaikuttamaan suuralueemme palveluihin ja valmisteilla olevan Espoon yleiskaavan tavoitteisiin ja linjauksiin. Yhteistyössä on voimaa.

Yhteisöllisyyden lisääminen

Lukuunottamatta kiivaimpia vääntöjä Surffirannan kehittämisestä omakotiyhdistyksessä toimiminen oli mukavaa ja antoisaa, ja mukaan tapahtumiin saatiin paljon jupperilaisia. Aktiivinen johtokunta ja yhdistyksen erinomainen sihteeri Eija Kyllästinen saivat hommat hoitumaan. Toimikunnat hoitivat tehtäviään innokkaasti ja tuloksekkaasti. Laskiaistapahtumassa riitti vilskettä

tä. Kesäjuhlien vakionumeroita oli mm. köyden veto ja säkkihypy. Syksyllä vietettiin Yhteistuvalla sadonkorjuujuhlaa, Römppäjäisiä. Tehtiin retkiä kotimaahan ja ulkomaille. Talvisin oli lentopalloa ja jumppaa koululla, kesäisin jumpattiin Jupperin kartanon nurmikentällä. Tapahtumien listalta löytyy mm. tanssikursseja, tietokoneen käyttökurssi, sieniretki, pihapuiden leikkaamisen opastusta, siivoustalkoita ja rantatalkoita. Yhdessä seurakunnan kanssa olimme mukana järjestämässä Jupperin kamariorkesterin kesäkonsertteja Laaksolahdella.

Vuonna 2005 järjestettiin yhdistyksen 50-vuotisjuhlat. Päiväjuhla oli Sellosalissa, ja iltajuhlaan Jupperin koululla osallistui 155 henkeä. Päiväjuhlassa Espoon kulttuurijohtaja Georg Dolivo julkisti Silve Sahlanin toimittama juhla kirjan, "Jupperi mökistä omakotitaloksi". Kirjaa on edelleen saatavilla ja kiinnostuneet voivat sitä kysellä hallituksen jäseniltä.

Ympäristökysymyksiä

Pitkäjärven tila, Surffirannan kehittäminen ja lentomelu olivat keskeisiä kysymyksiä 20 vuotta sitten. Pitkäjärven kunnostamista ajettiin noina vuosina eteenpäin myös Pro Espoonjoki -yhdistyksen ja Pitkäjärvitöimikunnan myötä. Vaikka järven tila on edelleen vain välttävä, pitkäjänteinen työ järven kunnostamiseksi ja vasta äskettäin päättynyt vesistöaluekohtainen kunnostushanke herättävät toiveita järven kunnon paranemisesta. Vesistöjen tilan muuttaminen on kuitenkin pitkäaikainen prosessi. Jos siihen olisi pikakonsteja, ne olisi varmasti jo käytetty. Ja jos mitään ei olisi tehty, tilanne olisi todennäköisesti paljon huonompi kuin nykyään.

Yhdessä naapuriyhdistysten kanssa järjestettiin asukastilaisuus lentomelukysymyksistä. Vastajiksi saimme Finavian ja valvovien viranomaisten edustajia. Illan yhtenä konkreettisena voittona oli siirrettävän lentomelun mittauslaitteiston saaminen alueelle. Tuolloin oli vireillä lentoaseman uusi ympäristölupa ja melun mittaamisella saatiin arvokasta tietoa lupavalmisteluun. Meitä rauhoiteltiin myös sillä, että tulevaisuudessa lentokoneet ovat hiljaisempia kuin silloiset ja ongelma vähenee. Ihan näin ei vielä 20 vuoden päästäkään ole käynyt.

Kaupungille lähetimme aloitteita mm. koirapuis-tosta, Pitkäjärventien kiertoliittymästä, Tammipään-tien liikenneturvallisuuden parantamisesta, Kulma-polun portaiden rakentamisesta, mitkä kaikki ovatkin toteutuneet ja kertovat hyvää asukkaiden vaikutusmahdollisuuksista. Esityksemme Surffirannan ja rantapui-ston yleissuunnitelman toteuttamisesta ei valitettavasti edennyt ja asia on edelleen kesken.

Niiden kolmen vuoden aikana jolloin istuin puheenjohtajan tuolilla vaikeimmaksi kysymykseksi muodostuikin Surffirannan kehittäminen. Ranta-alueeseen kohdistui monia erilaisia toiveita ja pelkoja alueen rauhallisuuden kärsimisestä. Paikallinen avantouintiyhdistys esitti, että omakotiyhdistys olisi myöntänyt rahat saunan ja laiturin rakentamiseen. Keräsimme asukkai-

den toiveita asukaskyselyllä, kaupunki järjesti asukastilaisuuden Jupperin koululla ja valmisteli yleissuunnitelman, jota ei kuitenkaan lähdetty toteuttamaan. Omakotiyhdistys jopa ehdotti kaupungille, että saisimme Surffirannan hallinta- ja käyttöoikeuden kaupungin omistamalle maa-alueelle. Näin yhdistys olisi saanut oikeuden kehittää aluetta yleissuunnitelman mukaisesti ja valvoa alueen käyttöä.

Olin jo päättänyt jättää puheenjohtajan tehtävän kahden vuoden jälkeen, mutta minut saatiin lopulta pitkien keskusteluiden jälkeen lupautumaan ehdolle vielä kolmanneksi vuodeksi. Syyskokouksessa oli paikalla 68 jäsentä, varmaan siihenastisen historian suurin osanottajamäärä. Tulini valituksi toiselle kaudelle ääni 43-19. Kyse oli varmastikin myös äänestys yhdistyksen varojen ohjaamisesta saunan rakentamiseen, mikä tämän äänestyksen jälkeen jäi.

Tästä eteenpäin

Espoon väkiluvun kasvaessa tiivistyminen koskee myös Jupperia. Rakentamista alueella kuvaa sekin että vuonna 2005 JOY-lehden painos 850 kpl riitti hyvin peittotakeluun alueella, tänä vuona painos on 1000 kpl mikä juuri ja juuri riittää. Jupperin tulevaisuus liittyy uuden yleiskaavan valmisteluun. Vanhojen talojen tilalle nousee aina 2-3 uutta, ja pihat pienenevät. Teemme työtä jotta rakennustehokkuus pysyisi kuitenkin kohtuullisena ja alue pientalovaltaisena. Yhdistyksen pitkäjänteinen työ Jupperin hyvän elinympäristön puolesta on ilmeisen onnistunut, koska alueella alkaa olla toisen, kolmannen jopa neljännen polven jupperilaisia. Kyllä yhteisillä tapahtumilla luomme lapsillemme muistoja kotiseudusta ja autamme uusia jupperilaisia kotituttamaan tänne. Osallistumalla tapahtumiin ja talkoisiin tulevat naapurit tutuiksi ja rakennamme tukiverkkoja jupperilaisille. Meillä on hyvä kotikylä elää, säilytetään se sellaisena.

Teksti: Eeva-Riitta Puomio

Kuvat: Pekka Puomio

Jupperin Omakotiyhdistyksen puheenjohtajia yhdistyksen 50-vuotisjuhlassa Sellosalissa v. 2005: Olavi Laine (oik.), Pekka Perttula, Silve Sahlan, Mauri Alasaari, Tapio Ala-Peijari ja Eeva-Riitta Puomio

Juha-Pekka Ripatin puheenjohtajakausi 2008–2019

Synnyin Lahdessa, opiskelin biologiaa Turussa ja valmistumiseni jälkeen muutin Espooseen työn ja tulevan vaimoni Tuulan perässä. Vuonna 1999 aloitimme paritalon rakennustyöt appivanhempieni tontilla Kaivoskujalla, jonka vaimoni äidin Riitan isä Otto Side (ent. Sidensnöre) oli ostanut näkemättä vuonna 1936. Riitan puoliso Reijo Helander oli syntynyt Lohjalla, mutta hänestä tuli vuonna 1944 jupperilainen, kun hänen isänsä Viljo Helander aloitti työt Oy Jupper Gård Ab -kartanon pehtoorina eli tilanhoitajana. Perheeni kaksi poikaa ovat neljättä sukupolvea jupperilaisia.

Minulla on ”sukurasitetta” Jupperiin vaimoni puolelta. Tuulan isoäiti Ester Side toimi aktiivisesti Jupperin koulun johtokunnassa oman koulurakennuksen saamiseksi ja seurakuntatalon perustamisen puolesta. Tuulan isoisä Otto Side tuki vapaapalokuntatoimintaa. Hän kustansi myös omistaan lankapuhelinyhteyden (puhelintolat ja -langat) Hämevaarasta Kaivoskujalle. Tästä hyötyi koko naapurusto. Appiukkonni Reijo Helander oli yhden vuoden Pitkäljärven VPK:n palopäällikkö ja hän oli yksi kolmesta Jupperin urheilijoiden (JU-58) perustajajäsenestä. Nykyinen F.C. Kasiysi Espoo ry. on syntynyt vuonna 1989, kun JU-58 ja KaPa (Karakallion Pallo) yhdistivät toimintansa. Vaimoni eno Heikki Sidensnöre (ent. Side) toimi muun muassa Pitkäljärven VPK:n palopäällikkönä 18 vuotta.

Liityin omakotiyhdistyksen varsinaiseksi jäseneksi vuonna 2003. Minut valittiin johtokunnan jäseneksi ja varapuheenjohtajaksi vuodeksi 2007 ja vuoden 2008 alusta puheenjohtajaksi, jossa luottamustehtävässä jatkoin vuoden 2019 loppuun asti. Olin järjestyksessä kymmenes puheenjohtaja. Yhdistyksen puheenjohtaja ei ole välttämättä JOY-lehden päätoimittaja mutta otin myös tämän tehtävän mieluusti hoidettavakseni, sillä minulla oli viisivuotinen kokemus Metsästäjä/Jägaren -lehtien päätoimittajuudesta ja printtimediasta. Olin järjestyksessä seitsemäs JOY-lehden päätoimittaja.

Olen tehnyt yli 40-vuotisen työurani järjestömaailmassa. Olen tälläkin hetkellä 15 yhdistyksen jäsen, joista yhden puheenjohtaja ja yhden toiminnanjohtaja (kts. JOY 3/2024 ss. 14–15). Työtehtäviäni ovat pääasiassa edunvalvonta ja neuvonta, johon sisältyy muun muassa yhdistyksien ja osakaskuntien sääntöjen laadinta.

Millaista oli olla omakotiyhdistyksen puheenjohtajana?

Olen elämäni aikana tavannut sekä autoritaarisia puheenjohtajia että päätöksentekoon kykenemättömiä vietävissä olevia puheenjohtajia, sekä puheenjohtajia näiden kahden ääripäiden väliltä. Olen aina kokenut puheenjohtajaroolikseni saada johtokunnan jäsenet

tekemään päätös hyvin valmistellun päätösesityksen pohjalta. Tärkeintä oli tehdä päätös. Jos tehty päätös osoittautuisi myöhemmin huonoksi, sen voisi aina korjata.

Tiedottaminen ja JOY-lehti

Kävimme johtokunnan sisällä keskusteluja toiminnan avoimuudesta. Päätimme edelleen jatkaa omakotiyhdistyksen tilinpäätöstietojen ja toimintakertomusten julkaisemista JOY-lehdessä, vaikka lehti jaetaan peittojakeluna jokaiseen postilaatikkoon Jupperissa, siis myös ei-jäsenille. Aloimme myös julkaista jäsenlehdessä kaikki omakotiyhdistyksen kirjalliset kannanotot ja lausunnot. Omakotiyhdistykselle avattiin myös Facebook-sivut, joita on ylläpitänyt alusta asti Saila Salonen. Kiitos Saila!

JOY-lehti perustettiin vuonna 1977 ja lehden alkuajoista on hyvä yhteenvedo JOY-lehden 40-vuotisjuhlanumerossa 2/2017. Juhlavuoden kunniaksi nuori jupperilainen Auvo Karvonen skannasi kaikki vuosien 1977 ja 2006 välillä julkaistut JOY-lehdet. Kaikki julkaistut JOY-lehdet löytyvät digitoituna omakotiyhdistyksen kotisivulta.

JOY-lehden painatus kilpailutettiin, jonka seurauksena lehden painotaloksi valittiin Forssa Print Oy (nykyinen PunaMusta Oy, Forssa). Kilpailutuksen osana oli myös painopaperin laadun soveltuminen neliväripainatukselle. JOY-lehden 40-vuotisjuhlavuoden kunniaksi julkaistiin ensimmäinen täysin nelivärinen JOY-lehti 1/2017.

Hanke Espoon kansallisen kaupunkipuiston perustamiseksi

Jupperin Omakotiyhdistys oli Pro Espoonjoki ry:n jäsenyhdistys, mutta siitä huolimatta tuli täysin yllätyksenä, että Pro Espoonjoki ry. ja Kirkkojärvi takaisin ry. olivat tehneet Espoon kaupungille ehdotuksen Espoon kansallisen kaupunkipuiston muodostamiseksi (kts. JOY 1/2017 ss. 17–21).

Omakotiyhdistyksen johtokunta vastusti voimakkaasti tehtyä esitystä, koska esitys oli valmisteltu pienessä piirissä salassa jäsenyhdistyksiltä. Kansallista kaupunkipuistoa perustettaessa olisi jouduttu tekemään kaavamuutoksia, joilla olisi puututtu myös jupperilaisien kiinteistönomistajien perustuslailliseen omaisuuden suojaan.

Johtokunta keskusteli omakotiyhdistyksen roolista Pro Espoonjoki ry:n jäsenenä. Keskusteluissa todettiin, että Pro Espoonjoen toiminta ei kohdistunut juurikaan vesistöjen tilaan vaan kaavoitukseen. Tästä johtuen Pro Espoonjoki ry:n jäsenyhdistyksenä oli monien poliittisten puolueiden paikallisyhdistyksiä. Loppulema oli, että johtokunta päätti erota Pro Espoonjoki ry:n jäsenyydestä. Laaksolahden Huvilayhdistys ry. päätyi myös samaan ratkaisuun.

Jupperin tietoliikenneyhteyksien parantaminen

Molemmat poikani pelasivat paljon tietokonepelejä ja he olivat aivan kypsiä hitaisiin tietoliikenneyhteyksiin. Monet muutkin painivat samojen ongelmien kanssa Jupperissa, eikä ratkaisua ollut odotettavissa lähivuosiiin. Kuinka ollakaan, sattuma puuttui peliin ja valokuituverkko rakennettiin Jupperiin omakustanteisesti vuodessa (kts. pääkirjoitus JOY 3/2017).

Koulu- ja kirjastopalvelujen säilyminen Jupperissa

Jupperin koulussa tehtiin vuonna 2018 kosteus-, rakenne- ja sisäilmatekninen kuntotutkimus. Tulokset olivat huonot. Tehtyjen lisätutkimusten perusteella Espoon kaupungin Tilapalvelut esitti, että Jupperin koulua ei peruskorjata vaan koulun tilalle rakennetaan korvaava, pysyvä uudisrakennus (kts. JOY 3/2018 ss. 6–7). Tämä jälkeen alkoi vuosia kestänyt vatvonta toimitilainvestointiohjelmasta koskien uuden koulurakennuksen rakentamisaikataulu ja rahoitus (kts. JOY 1/2019 ss. 8–9, pääkirjoitus JOY 2/2019, JOY 3/2019 ss. 8–9). Koulun tulevaisuuteen liittyi myös Laaksolahden kirjaston kohdalo. Omakotiyhdistys teki hyvää yhteistyötä koulun rehtori Jouni Holopaisen ja Laaksolahden kirjaston ystävät ry:n kanssa palvelujen säilyttämisestä.

Jupperin Omakotiyhdistyksen kiinteistöverotaakka

JOY-lehden 4/2017 pääkirjoituksessa selvitettiin, miten Palomäessä sijaitsevat kaksi tonttia päätyivät Jupperin Omakotiyhdistyksen omaisuudeksi. Samassa yhteydessä tuotiin esille, kuinka omakotiyhdistys oli maksanut korotettua kiinteistöveroa rakentamattomasta kiinteistöstä viimeisen 12 vuoden aikana yhteensä 59 339 eu-

roa. Tuona ajanjaksona kiinteistövero oli noussut 320 prosenttia. Pääkirjoitus päättyi kysymykseen ”Tulisiko tälle asialle tehdä jotakin?” (kts. myös pääkirjoitus JOY 4/2018). Vuoden 2017 omakotiyhdistyksen syyskokous velvoitti johtokuntaa laatimaan vuoden 2018 aikana selvityksen rakentamattomasta Palomäen kiinteistöstä.

Tavoitteena oli siis kiinteistöverotaakan pienentäminen. Johtokunnalle oli itsestään selvää, että selvitys voisi johtaa Jupperin Omakotiyhdistyksen omaisuuden myymiseen. Tarkoituksena oli siis löytää oikea vaihtoehto hyvällä lopputuloksella. Tällaiseksi vaihtoehdoksi löytyi asemakaavamuutos koskien VL-tontin (lähivirkistysalue) muuttaminen AO-tontiksi (rakennus-oikeudellinen tontti), johon Espoon kaupunkisuunnittelukeskus suhtautui myönteisesti ja esitti toiveen, että naapurikiinteistö Palomäentie 12 osallistuisi myös asemakaavamuutoshakemukseen. Ulkopuolisten interventioiden johdosta kaupunkisuunnittelukeskus ilmoitti 15.10.2018, ettei tule puoltamaan omakotiyhdistyksen mahdollista kaavamuutoshakemusta. Johtokunnan esitykseltä omakotiyhdistyksen syyskokoukselle vedettiin matto jalkojen alta (kts. JOY 1/2019 ss. 12–14).

Uusi selvitystyö aloitettiin tyhjältä pöydältä vuoden 2019 alussa (kts. JOY 2/2019 s. 15 ja JOY 3/2019 s. 10). Kuten artikkeleista käy ilmi, taloustoimikunta ja johtokunta olivat erittäin innovatiivisia kiinteistövero-ongelman ratkaisemiseksi. Johtokunta tuli vuoden 2019 syyskokoukseen kahdella esityksellä; Myydään AO-kiinteistö ja Myydään VL-kiinteistö. Syyskokouksen päätös oli, että AO-tontti voidaan myydä mutta ei VL-tonttia. Ratkaisua kiinteistöverotaakan pienentämiseksi tehtiin! Hatunnoston arvoinen suoritus johtokunnalta.

Päätössanat

Tämä kirjoitus ei perustu vain muistikuviiin vaan 48:een päätoimittamaani JOY-lehteen sekä arkistooni, jossa ovat kaikki tärkeimmät asiakirjakopiot (johtokuntien pöytäkirjat, taloustoimikunnan muistiot, omakotiyhdistyksen lausunnot jne.) puheenjohtajakaudeltani.

Kuten edellä olevasta käy ilmi, puheenjohtajakaudellani tehtiin monia uudistuksia, jotka eivät ole minun vaan koko johtokunnan ansiota. Kiitän teitä kaikkea hyvästä yhteistyöstä 12 vuoden ajalta. Kiitän myös niitä omakotiyhdistyksen varsinaisia jäseniä, jotka 12 vuoden ajan luottivat tapaani johtaa ja toimia omakotiyhdistyksen puheenjohtajana omakotiyhdistyksen etu edellä.

Lämpimät onnittelut 70-vuotiaalle Jupperin Omakotiyhdistykselle ja kaikkea menestystä tuleville vuosille ja vuosikymmenille.

Teksti: Juha-Pekka Ripatti

Puheenjohtaja ja JOY-lehden päätoimittaja vuosina 2008–2019

Kuva: Pekka Puomio

Sirpa Hertellin puheenjohtajakausi 2020–2025

Haagasta Jupperiin

1970-luvun alussa vanhempani etsivät sopivaa tonttia Espoosta, mielellään radan varrelta. Vanhempieni kanssa tulimme Jupperissa myynnissä olevaa tonttia arvioimaan, ja he ihastuivat luonnonrauhaan ja metsäisen tontin kauneuteen. Minä harmittelin pitkää linja-automatkaa Pohjois-Haagaan kouluun ja kavereiden luokse. Kaupat tehtiin ja muutimme Pohjois-Haagasta ”kauas” Jupperiin vuonna 1972, samana vuonna, kun Espoosta tuli kaupunki. Tontilla Yhteistuvantiellä oli tilaa paitsi talolle, myös kasvimaalle, omenapuille ja myöhemmin myös meidän perheemme ja veljeni perheen taloille. Onneksi Jupperista löytyi myös poikaystävä, syntyperäinen jupperilainen Rainer, tuleva puolisoni ja tyttäriemme Jasminen ja Iriksen isä.

Omakotiyhdistyksen puheenjohtajana 2020–2025

Vuonna 2020, kun aloitin Jupperin Omakotiyhdistyksen puheenjohtajana, koronapandemia ja sen aiheuttamat rajoitukset vaikuttivat merkittävästi yhdistyksen toimintaan. Suunniteltuja tapahtumia ja kerhoja jäi pitämättä, johtokunnan kokoukset pidettiin pääsääntöisesti etäyhteyksin ja yhdistyksen kokouksissa jouduttiin turvautumaan poikkeusjärjestelyihin.

Vuoden 2021 tärkein tapahtuma oli varmasti nk. Palomäen kiinteistön myynti. Allekirjoitimme varapuheenjohtaja Pekka Perttulan kanssa kauppakirjan yhdistyksen ylimääräisen jäsenkokouksen marraskuussa 2020 antamin valtuuksin, ja 18.2.2021 kiinteistö siirtyi Housepoint Oy:n omistukseen. Kommentoin tuolloin asiaa: ”Parin viime vuoden ajan yhdistyksen toimintaa on leimannut keskustelu yhdistyksen omistaman tontin myynnistä. Viime syyskokouksessa oli ennätysmäärä jäseniä paikalla kertomassa mielipiteensä ja ottamassa kantaa kiinteistökaupan vaihtoehtoihin. Alueemme asukkaat antoivat johtokunnalle selkeän valtuutuksen siitä, miten yhdistyksen eli meidän jupperilaisten yhteistä omaisuutta on hoidettava. Asukkaiden selkeä tahtotila on se, että emme halua kaavamuuksilla hävittää olemassa olevia puistoja ja lähimetsiä, vaan säilyttää ne nykyisten ja tulevien asukkaiden virkistyskäytössä ja myös hiilinieluinä ilmastomuutoksen torjunnassa.”

Koronarajoitusten lievennyttyä vuonna 2022, päästiin taas järjestämään kaivattuja yhteisiä tapahtumia ja yhteisiä matkoja. Tapahtumien ohella Rantapuistoa ja Jupperinrantaa kohennettiin, odotettu ulkokuntosali valmistui ja rantatoimikunta korjasi Jupperinrannan laiturin. Kaipionmetsän luontopolun kunnostus aloitettiin. Yhdistys otti myös aktiivisesti kantaa Jupperin koulun ja päiväkodin sekä Laaksolahden kirjaston uudisrakennuksen suunnitteluun, tavoitteena

myös kirjastopalvelujen säilyminen koulun yhteydessä. Tapahtumia oli runsaasti: musikaaliretki, kevättapahtuma, jossa osallistujia oli ennätysmäärä, n. 400 henkeä, kevättalkoot, Turvallinen koulutie -tempaus, kesäretki Viroon Viljandiin. Sadonkorjuujuhlatkin vietettiin ja jouluvalot sytytettiin. Tässä tiivistettynä omakotiyhdistyksen perinteeksi muodostunut aktiivisen toiminnan vuosi, jollaisia on sittemmin nähty monta lisää!

Kaupunki oli aloittanut koirauimarannan suunnittelun surffirantaan vuonna 2023. Emme kannattaneet aidatun koirauimarannan rakentamista ja Espoon kaupunki keskeytti suunnittelun asukkailta saadun runsaan kielteisten palautteen vuoksi. Otimme kantaa myös Jupperin alueen kadut -hankesuunnitelmaan ja vaadimme hulevesiongelmien kiireellistä ratkaisemista. Asukastilaryhmä seurasi aktiivisesti Jupperin koulun ja päiväkodin sekä Laaksolahden kirjaston uudisrakennushankkeen etenemistä. Tilojen yhteiskäytöstä kävimme keskustelua kirjastotoimen johtaja Ritva Nybergin ja kaupunginhallituksen puheenjohtajiston kanssa. Yhdistyksen ajama 300 m² kokoinen kirjastotila saatiinkin mukaan suunnitelmiin!

Yhdistyksessä päätettiin osallistua kauas Espoon ja myös Jupperin tulevaisuuteen vaikuttavan yleiskaavan 2060 tavoitteiden määrittelyyn yhdessä Suur-Leppävaaran alueen kaupunginosayhdistysten kanssa vuonna 2024. Tavoitteenamme on ollut säilyttää Jupperi viihtyisenä pientalovaltaisena alueena. Annoimme lausuntoja koskien mm. vesihuoltoa, katujen kuntoa ja luontoarvojen huomioimista rakentamisessa ja suunnittelussa sekä seurasimme Pitkäjärven kunnostushankkeita ja Pitkäjärven valuma-alueen vesienhallintahanketta.

Yhdistyksen 70-vuotisjuhlavuoden suunnittelu aloitettiin hyvissä ajoin, jotta Jupperin Omakotiyhdistys ry:n 70-vuotisjuhlia voidaan viettää riemukkaasti ystävien kanssa syksyllä 2025.

Tänä vuonna, 2025, vietettiin upeat 70-vuotisjuhlakahdessa osassa. Elokuun lopussa pidettiin koko perheen ohjelmallinen piknik-tapahtuma rantapuistossa. Ohjelmassa oli mm. musiikkia, keppihevosiä, hali-eläimiä, pomppulinna ja kakkukahvit. Sää suosi ja eri ikäisiä osallistujia oli taas mukana runsain mitoin! Iltajuhla pidettiin Laaksolahtitalossa 13.9. Iltajuhlassa nautittiin maittava buffet-illallinen, kuultiin musiikkia ja tanssittiin.

Tulevaisuuden Jupperi – seuraavat 70 vuotta

Ajattelen, että tulevaisuuden Jupperin kannalta on tärkeää, että Espoon 2060 yleiskaavan valmistelussa ollaan edelleen aktiivisesti mukana. Kattavat palvelut alueellamme on säilytettävä – näistä asioistahan yhdistyksessä on keskusteltu myös edelliset 70 vuotta, mutta nämä asiat eivät menetä ajankohtaisuuttaan! Joukkoliikenne on saatava säilytettävä edes nykytasolla ja uusi kirjasto- ja koulurakennus on toteutettava päätöksen mukaisesti ja sovitussa aikataulussa. Viheralueet, metsät ja puistot on säilytettävä – juuri ne tekevät Jupperista paikan, jossa haluamme asua ja viihdymme. Tässäkin lehdessä moneen kertaan mainitun, asukkaille tärkeän Pitkäjärven suojelua pitää tehostaa yhteistyössä Vantaan kanssa.

Uutena puheenjohtajana toivoin kuusi vuotta sitten, että hyvä kotiseutuhenki yhdistää meitä jupperilaisia entistä vahvempaan yhteistyöhön edistämään alueen viihtyisyyttä, kauneutta ja turvallisuutta. Samaa toivon edelleen. Toivottavasti myös seuraavat 70 vuotta on ilo elää Jupperissa!

*Teksti: Sirpa Hertell
Kuvat: Pekka Puomio*

Jupperin Omakotiyhdistyksen retkellä Virossa elokuussa 2023 Eeva-Riitta Puomio ja Sirpa Hertell.

Kooste LV-reportaasista ”Jupperi herättää jopa kateutta – pitävätkö mielikuvat paikkansa?”

Julkaistu Länsiväylässä 21.9.2025, kirjoittaja Anneli Tuominen-Halomo, sitaatit ja haastateltavien repliikit ovat alkuperäisestä haastattelusta.

Syyskuussa Länsiväylä kirjoitti jutun onnellisista jupperilaisista, jotka asuttavat Espoon ”Long Islandia”. Toisin kuin vaikkapa Westend, Jupperi on suurel- le osalle muualla asuvista ihmisistä tuntematon paikka. Lehtijutun mukaan Jupperilla on kuitenkin hyvä maine. Aukkaat pitävät Jupperia jopa lottovoittona – mutta eihän sitä kaikille kannata kertoa!

Jutussa haastateltiin useita jupperilaisia. Kiira Forsbergin vanhemmat ostivat tontin Jupperista 1953. ”Vielä 1950-luvulla kaikesta oli pulaa, joten perheen tontille nousi hedelmälaatikoiden puusta tehty, lauta- verhoiltu pikkumökki. Pian tontille rakennettiin sauna, joka palvelee perhettä edelleen kesäsaunana”, kertoo Forsberg artikkelissa. Jupperissa vietettiin koko kesä, eikä kotona Oulunkylässä käynyt kesällä kukaan muu kuin perheen isä. Tontilla oli perunapeltö ja omenapuita, marjapensaita sekä mansikkamaa.

Kesäpaikasta tuli sittemmin Kiiran ja hänen miehensä Asko Forsbergin pysyvä koti; he muuttivat omaan taloonsa Jupperiin Malminkartanosta 1997.

Nykyään myös Kiira ja Asko Forsbergin pojan Kimi Forsbergin seitsemänhenkinen perhe asuu samalla tontilla. Famu Kiira Forsberg auttaa ruokahuollossa ja lasten harrastuksiin kускаamisessa, mistä on suuri apu.

Kiira Forsbergista parasta Jupperissa on järvi, ja hän kuuluu nykyään Jupperin omakotiyhdistyksen rantatoimikuntaan. Forsbergeilla oman kodin rantasauna korvaa myös kesämökin, jolle ei Jupperiin muuttamisen jälkeen ole ollut tarvetta.

Kimi Forsberg kehuu alueen luontoa; kalastus- ja ulkokuntosalimahdollisuuksia sekä Jupperin yhteisöllisyyttä. Hän tietää monen päätyneen samaan ratkaisuun kuin hekin, eli rakentamaan vanhempien tontille oman kodin ja palaamaan lapsuuden maisemiin.

Länsiväylän jutussa todetaan, että ”Jupperi on ison suomalaiskaupungin kaupunginosaksi harvinaisen paikka: Aukkaat osallistuvat aktiivisesti talkoisiin ja oman asuinalueensa viihtyisyydestä huolehtimiseen. Iltalenkeillä tervehditään tuntematontakin vastaan tulijaa.

Aktiivisuus näkyy siinäkin, että äänestysprosentti on Jupperissa perinteisesti korkea. Kevään kuntavaaleissa äänestysprosentti oli siellä 70,8. Se oli Espoon kolmanneksi korkein.”

Alueen palvelut saavat lehtijutussa hieman moitteita – suurempia ostoksia pitää usein hoitaa Myyrmäessä tai Varistossa.

Jutussa mainitaan moneen kertaan Jupperin omakotiyhdistys. Jutussa lukee esimerkiksi: ”Tänä vuonna 70 vuotta täyttävä Jupperin Omakotiyhdistys järjestää vuoden mittaan muun muassa talkoita, lapsille joulutapahtuman, erilaisia juhlia, teatteriretkiä, tanssikursseja ja onpa yhdistys palkannut personal trainerinkin muutamaksi kerraksi ohjaamaan ulkokuntosalilaitteiden käyttöä.”

Omakotiyhdistyksen puheenjohtaja Sirpa Hertell kertoo, että yhteisöllisyys syntyy yhdessä tekemisestä. Hertell on muuttanut Jupperiin 15-vuotiaana, ja hänen puolisonsa Rainer Westerlund on asunut siellä suurimman osan elämästään. Hertell kertoo, että Jupperin Omakotiyhdistys työskentelee kaikkien viihtyvyyden lisäämiseksi, ja viihtyvyyttä lisäävät esimerkiksi uusi ulkokuntosali ja Jupperinrannasta huolehtiminen. ”Omakotiyhdistys kokoaa jupperilaiset yhteen tapahtumia järjestämään”, kerrotaan artikkelissa, ja Hertell huomauttaa, että tekijöitä tapahtumiin on Jupperissa helppo löytää, sillä toimintaan ei tarvitse sitoutua pitkäksi aikaa. Vuosittaisia yhteisöhengetyksiä ovat mm. suositut joulutapahtumat – tänä vuonna paljon talkoo-

tunteja vaativat yhdistyksen 70-vuotisjuhlat, joihin tiena löysi yli 500 vierasta.

Omakotiyhdistyksessä aktiivinen on myös uudehko jupperilainen Mikko Mäkeläinen, joka kuuluu omakotiyhdistyksen hallitukseen ja rantatoimikuntaan. ”Olen ennenkin ollut mukana yhdistystoiminnassa, mutta en kokenut sitä omakseni. Jupperin omakotiyhdistyksessä osallistuminen ei ole sääntönikkarointia, vaan käytännönläheistä tekemistä. Talkoissa on usein kaksi sukupolvea samasta perheestä. Jokainen voi osallistua kykyjensä ja mahdollisuuksiensa mukaan”, kommentoi Mäkeläinen.

Mäkeläinen on kulkenut Tapiolan kautta Amerikkaan, sieltä Tapiolaan ja sitten Jupperiin. Mäkeläinen viihtyy Jupperissa perheineen – häntä viehättävät luonto ja järvi ja se, että Jupperissa naapurit tunnetaan. Mäkeläinen toivookin, että järvi pysyy hyvässä kunnossa. Mäkeläisellä on pienet lapset, ja hän ilmaisee toiveen myös lähipalveluiden säilymisestä ja päiväkodin, koulun ja kirjaston uudistumisesta. Vanhoja kokouspöytäkirjoja tarkastellut Hertell on huomannut, että nämä samat asiat ovat alueella puhuttaneet jo kauan: teiden kunnossapidosta, joukkoliikenteestä ja koulutilojen tarpeesta puhuttiin Jupperissa jo 70 vuotta sitten.

Teksti: Jasmine Westerlund

<https://www.lansivayla.fi/paikalliset/8857841>

Kuvat: Anneli Tuominen-Halomo

Kesä alkoi taiteillen

Koululaisten kesälomien alkaessa järjestettiin Tammenterhossa jo kolmatta kertaa kaksi viikon mittaista taideleiriä alueemme peruskouluikäisille lapsille. Järjestäjänä ja opettajana toimi jupperilainen kuvataide- ja luokanopettaja Senja Valo. Molemmat leirit täyttyivät jälleen pikavauhtia. Mukaan mahtui kymmenkunta osallistujaa kummallekin viikolle.

Viikon aikana kokeiltiin useita erilaisia tekniikoita. Tutuksi tulivat mm. savityöveistos, akryylimaalaus, bubble letters -graffititekstausta, akvarellimaalaus, pop art -työ kuplamuoville, erilaiset piirustustekniikat ja tänä vuonna uutena tekniikkana raapetyö ja kolmiulotteiset teokset (söpö peruna ja rakennus styrox-leikkurin avulla leikaten). Lapsia ilahduttivat lähes joka päivä pihan poikki kulkevat kyläläiset ja varsinkin koirat, jotka saivat hurjasti rapsutuksia leiriläisiltä. Vanhemmat ja muut kiinnostuneet pääsivät katsomaan viikon aikana syntyneitä teoksia viimeisenä leiripäivänä.

Tavoitteena on jatkaa taideleirejä myös ensi kesänä, ehkä hieman uudella konseptilla.

*Teksti: Eeva-Riitta Puomio
kuvat: Senja Valo*

Kesällä 2025 jatkettiin suosittua ohjausta ulkosalilla

Jupperin kentän viereen nousi 2023 omakotiyhdistyksen rahoittama ulkokuntosalili. Omakotiyhdistys on nyt kahtena kesänä järjestänyt yhdessä Laaksolahden Ole Fit -kuntokeskuksen kanssa salilla ohjattuja harjoituskertoja, neljä kertaa alkukesästä ja toiset neljä elo-syyskuussa.

Osanotto on ollut laitteiden määrään nähden oikein sopiva, tyypillisesti reilut tusina reippailijaa on ollut paikalla. Personal trainer Jenna Ahjoniemi on valloittanut kannustavalla otteellaan osanottajat ja näyttänyt miten laitteita voi käyttää monipuolisesti rajoittumatta niiden yhteydessä kuvattuihin liikkeisiin. Säätkin ovat suosineet, aina on ollut sopivan lämmin eikä vettä ole niskaan tullut. Ja kuvastahan näkee porukan innon!

Teksti ja kuva: Eero Elovaara

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräinen kevätkokous 2025

Aika: 20.5.2025 klo 18
Paikka: Laaksolahtitalo, Ylänkötie 16, Espoo
Osallistujat: Liite 1

1. Kokouksen avaaminen

Yhdistyksen puheenjohtaja Sirpa Hertell avasi kokouksen klo 18.00 ja toivotti kokoukseen osallistujat tervetulleiksi. Kokouksen aluksi kunnioitettiin puheenjohtajien Pekka Perttulan ja Silve Sahlanin muistoa hiljaisella hetkellä.

2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri ja kaksi pöytäkirjan tarkastajaa sekä muut mahdolliset kokouksen toimihenkilöt

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Pekka Erkkilä ja sihteeriksi Eeva-Riitta Puomio. Pöytäkirjan tarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi valittiin Reijo Dahlgren ja Martti Virtanen.

3. Todetaan kokouksen osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa (liite 1)

Todettiin, että kokoukseen osallistui 17 varsinaista äänivaltaista jäsentä ja yksi henkilöjäsen.

4. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokous todettiin yhdistyksen sääntöjen mukaan koolle kutsutuksi ja siten lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

5. Hyväksytään kokouksen työjärjestys

Työjärjestys hyväksyttiin.

6. Esitetään hyväksyttäväksi hallituksen laatima edellisen toimintavuoden toimintakertomus (liite 2)

Yhdistyksen puheenjohtaja Sirpa Hertell esitteli vuoden 2024 toimintakertomuksen. Toimintakertomus hyväksyttiin esitetystä muodosta.

7. Esitetään edellisen toimintavuoden tilikertomus ja tilintarkastajain lausunto (liitteet 3-5)

Tapani Vuopala esitteli vuoden 2024 tuloslaskelman (liite 3) ja tilinpäätöksen (liite 4).

Toiminnantarkastaja Timo Kallioniemi esitteli toiminnantarkastuskertomuksen ja esitti tilinpäätöksen vahvistamista ja vastuuvapauden myöntämistä (liite 5).

8. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä

Tilinpäätös vahvistettiin ja hallitukselle ja taloudenhoitajalle myönnettiin vastuuvapaus.

9. Käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat

Kokouskutsussa ei ollut mainittu muita asioita.

10. Muut keskusteltavat asiat

Keskusteltiin Jupperin koulun, päiväkodin ja Laaksolahden kirjaston uudisrakennuksen tilanteesta.

11. Kokouksen päättäminen

Kokouksen puheenjohtaja päätti kokouksen klo 19.00.

Pekka Erkkilä
puheenjohtaja

Eeva-Riitta Puomio
sihteeri

Olemme tarkastaneet kokouksen pöytäkirjan ja todenneet sen kokouksen kulun mukaiseksi.

Espoossa 21.5.2025

Reijo Dahlgren
pöytäkirjan tarkastaja

Martti Virtanen
pöytäkirjan tarkastaja

LIITTEET:

- 1) Kokouksen osallistujat
- 2) Vuoden 2024 toimintakertomus
- 3) Tuloslaskelma 2024
- 4) Tilinpäätös 2024
- 5) Toiminnantarkastuskertomus 2024

Kuva: Lokakuista kuuraa. Elina Airaksinen

Kutsu Jupperin Omakotiyhdistys ry:n syyskokoukseen 20.11.2025

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään Laaksolahtitalossa (Ylänkötie 16) torstaina **20.11.2025 alkaen klo 19.00**. Klo 18.30 alkaen on osallistujien ilmoittautuminen sekä äänivaltaisuuden tarkistaminen. Pyydämme kokouksen osallistujia tarvittaessa todentamaan henkilöllisyytensä ilmoittautumisen yhteydessä. Ennen kokouksen alkua on katsottavissa diakuvia Jupperin vanhoista taloista. Kahvitarjoilu klo 18.30 alkaen.

Yhdistyksen syyskokouksessa käsitellään seuraavat sääntöjen 8 § mukaiset asiat

- 1) kokouksen avaaminen
- 2) valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri ja kaksi pöytäkirjan tarkastajaa sekä muut mahdolliset kokouksen toimihenkilöt,
- 3) todetaan kokouksen osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa,
- 4) todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus,
- 5) hyväksytään kokouksen työjärjestys
- 6) vahvistetaan hallituksen esitys seuraavan toimintavuoden toimintasuunnitelmaksi,
- 7) päätetään yhdistykselle suoritettavien sääntöjen 5 pykälässä mainittujen liittymis- ja jäsenmaksujen suuruudesta,
- 8) päätetään puheenjohtajalle, varapuheenjohtajalle, sihteerille ja hallituksen jäsenille maksettavista palkkioista ja päätetään tilintarkastajille maksettavista palkkioista ja korvauksista,
- 9) vahvistetaan hallituksen esitys seuraavan toimintavuoden talousarvioksi,
- 10) valitaan hallituksen puheenjohtaja seuraavaksi kalenterivuodeksi,
- 11) valitaan erovuoroisten tilalle uudet hallituksen jäsenet ja täytetään mahdolliset muut vapaat hallituksen paikat niiden jäljellä oleviksi toimikausiksi
- 12) valitaan yksi tai kaksi toiminnantarkastajaa ja varatoiminnantarkastajaa taikka yksi tai kaksi tilintarkastajaa ja varatilintarkastajaa
- 13) käsitellään muut kokouksutsussa mainitut asiat
- 14) muut keskusteltavat asiat
- 15) kokouksen päättäminen

Tervetuloa!

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n hallitus

Kuva: Elina Airaksinen

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n toimintasuunnitelma vuodelle 2026

Yleistä

Vuosi 2026 on yhdistyksen 71. toimintavuosi. Asukaille järjestettävän toiminnan lisäksi toimintavuoden tavoitteena on jäsenten toiveita kuunnellen vaikuttaa viihtyisän, toimivan ja turvallisen elinympäristön luomiseen, välittää tietoa aluetta koskevista asioista ja aktivoida kaikenikäisiä jupperilaisia mukaan toimintaan. Jatkamme 70-v juhluvuoden llo elää Jupperissa -teemaa.

Pyrimme saamaan Jupperin uimarannan (Surffirannan) kunnostamisen kaupungin suunnitteluohjelmaan ja toteutukseen. Osallistumme Espoon yleiskaaavan 2060 valmisteluun. Vaikutamme Jupperin koulun, päiväkodin ja Laaksolahden kirjaston uudisrakennuksen toteuttamiseen siten, että nykyiset kirjastopalvelut alueella säilyvät ja tilojen yhteiskäyttö asukastoimintaan on mahdollista.

Tiedotustoiminta

Tiedotustoiminnassa tavoitteemme on avoin ja aktiivinen vuorovaikutus alueen asukkaiden kanssa. Tiedotuskanavana toimivat jäsenlehti JOY, kotisivut www.jupperi.fi, Facebook, sähköposti ja yhdistyksen ilmoitustaulut. Yhdistykselle avataan Instagram-tili. Kotisivujen uudistamista ja siirtoa Yhdistysavaimen jatketaan. JOY-lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja se jaetaan yhdistyksen toimialueen jokaiseen kotitalouteen sekä keskeisille yhteistyökumppaneille. Lehden painos on 1.050 kpl.

Ympäristöasiat

Vaikutamme ja otamme kantaa alueen ympäristöä, maankäyttöä, rakentamista ja suunnittelua koskevaan päätöksentekoon, tarvittaessa yhdessä naapuriyhdistysten ja Suur-Leppävaaran muiden kaupunginosayhdistysten kanssa. Osallistumme jäsenenä Pro Espoonjoki -yhdistyksen toimintaan. Seuraamme Pitkäjärven kunnostustoimia. Ympäristötietoisuutta lisäämme jakamalla jäsenlehdessä tietoa ympäristöasioista, ylläpitämällä Kaipionmetsän luontopolkua ja yhdistyksen omistamaa puistoaluetta Palomäessä.

Järjestämme siivoustalkoita ja ylläpidämme Tammenterhon piha-aluetta ja Jupperinrantaa. Teemme yhteistyötä kaupungin kanssa, mikäli Jupperin uimarannan (Surffirannan) kunnostustoimet käynnistyvät.

Alueen palvelut

Vaikutamme alueen palveluiden säilymiseen ja kehittämiseen. Erityistä huomiota kiinnitämme lähikatujen rakentamiseen, kunnostamiseen ja kunnossapitoon sekä koulu-, kirjasto-, päiväkot-, joukkoliikenne- ja leikki-
puistopalveluiden kehittämiseen alueella.

Uusimme Jupperinrannan pukukopin ja jatkamme Baramaja -käymälän vuokraamista rantaan kesän ajaksi.

Hankimme pyörätelineet ulkokuntosalin ja leikkipuiston yhteyteen.

Tapahtumat ja virkistys- ja harrastustoiminta

Järjestämme tapahtumia ja retkiä kaikenikäisille jupperilaisille, kuten teatteriretki, maalirieha, kesäretki, Oktoberfest ja joulunavaus. Talvella on aikuisjumbap Lähderannan koululla ja tanssikurssi Jupperin koululla. Ulkokuntosalille hankimme ohjausta keväällä ja syksyllä. Seniorkerho jatkaa toimintaansa. Muita kerhoja perustetaan, mikäli kiinnostuneita vetäjiä löytyy. Kesäkuussa osallistumme lasten taideleirien järjestämiseen Tammenterhossa. Ensimmäisenä koulupäivänä elokuussa järjestetään turvallinen koulumatka -tapahtuma yhteistyössä Jukovan kanssa.

Perinteiden vaaliminen

Jatkamme alueen perinnetietojen keräämistä ja taltiointia sekä kuvamateriaalin tuottamista yhdistyksen nykyisestä toiminnasta ja toimialueesta. Tammenterhossa sijaitsevan arkiston siivousta jatketaan ja arkisto siirretään Espoon kaupunginmuseoon.

Toimitila

Tammenterho (Tammipääntie 33) on yhdistyksen toiminnan keskuspaikka. Siellä järjestetään hallituksen, toimikuntien ja kerhojen kokouksia. Kokoustilaa voivat käyttää myös muut alueella toimivat yhdistykset. Piha-
aluetta ja toimitilaa ylläpidämme talkootyönä ja ostopalveluna.

Vaikutamme Jupperin koulun, päiväkodin ja Laaksolahden kirjaston uudisrakennuksen suunnitteluun siten, että tulevien tilojen yhteiskäyttö asukastoimintaan on mahdollista ja tilat palvelevat myös yhdistyksen toimintaa.

Yhdistyksen toiminta

Yhdistyksen asioita hoitavat jäsenkokouksen valitsema hallitus ja hallituksen asettamat toimikunnat. Hallitus kokoontuu kerran kuukaudessa lukuun ottamatta heinäkuuta.

Yhdistyksen kokous kutsutaan koolle sääntömääräisesti kaksi kertaa vuodessa. Kevätkokous pidetään maaliskuu-kesäkuussa ja syyskokous loka-marraskuussa. Tarvittaessa kutsutaan koolle ylimääräisiä yhdistyksen kokouksia.

Yhdistys on Suomen Kotiseutuliiton jäsen ja osallistuu Espoon Kaupunginosayhdistysten Liiton (EKYL), Laaksolahden kirjaston ystävät ry:n ja Pro Espoonjoki ry:n toimintaan sekä tekee yhteistyötä Suur-Leppävaaran muiden kaupunginosayhdistysten kanssa.

Yhdistyksen taloutta hoidetaan erillisen talousarvion mukaisesti.

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n hallitus

AJANKOHTAISTA OMAKOTIYHDISTYKSESTÄ

Jupperin Omakotiyhdistys r.y.

Talousarvio 2026	Talousarvio 2026	Arvio vuosi 2025	Talousarvio 2025	Toteuma 2024
Varsinainen toiminta				
Juhlat ja tapahtumat	1 600	2 800		1 800,00
Muu asukastoiminta, kurssit	2 600	2 720	7 000	2 500,00
Matkat ja vierailut, teatteri	4 800	10 169		6 011,00
Varsinaisen toiminnan tuotot	9 000	16 489	7 000	10 279,00
Palkkiot	-3 110	-4 010	-3 000	-2 263
Juhlat ja asukastoiminta	-6 700	-36 082	-32 000	-20 470
Matka- ja vierailukulut	-5 800	-6 080		-3 440
Tiedottaminen	-8 080	-8 185	-9 000	-7 492
Toimipaikka, ympäristö	-14 400	-13 724	-10 400	-5 986
Muut kulut	-5 045	-5 077	-5 300	-2 174
Varsinaisen toiminnan kulut	-43 135	-73 159	-59 700	-39 561
Varsinaisen toiminnan tulos	-34 135	-56 670	-52 700	-31 545
Varainhankinta				
Sijoitus- ja rahoitustoiminnan tuotot	43 500	42 216	56 600	46 796,61
Sijoituspalvelut	-1 500	-1 300	-2 000	-1 248
Liittymismaksut	240	270	200	210
Kannatusjäsenmaksut	0	0		0
Varainhankinnan tulos	42 240	41 186	54 800	45 759
Tuotot yhteensä	52 740	58 975	63 800	57 286
Kulut yhteensä	-44 635	-74 459	-61 700	-43 072
Tuotto/kulujäämä	8 105	-15 484	2 100	14 214
Poistot	-5 000	-8 000	-10 000	-12 303
Tilikauden tulos	3 105	-23 484	-7 900	1 911

TEATTERIA, TAIDETTA, UPEA LOUNAS JA HAUSKAA YHDESSÄOLOA JUPPERILAISTEN KANSSA

ENSI-ILTA SUURELLA NÄYTTÄMÖLLÄ 24.1.2026

Aikataulu – alustava - lauantai 18.4.2026

Lähtö Jupperista klo 11.00
Bongan linna, Loviisa klo 13–14
Vanha Fiskari, Kotka, lounas klo 15–17.30
Näytös klo 18–20.30
Kotimatka klo 20.30–22.30.

Retken hinta: JOY:n jäsen teatterilippu, lounas, Bongan linna ja bussimatka yhteensä 89 €.
Ei JOY:n jäsen: Hinta n. 109 €
(Bussimatkan hinta varmistuu myöhemmin.)

Ilmoittautuminen:

sähköpostilla juha.kallanranta@gmail.com
viimeistään 20.3.2026.

Teatteriretki Kotkaan 18.4.2026 – näytöksenä Anna Karenina

Anna Karenina on yksi maailman tunnetuimmista klassikoista. Se avaa meille huikean näkymän niihin sisäistettyihin malleihin, jotka hallitsevat elämäämme, ja kysyy onko meidän mahdollista vapautua ja jos on, millaisella hinnalla. Pasi Lampelan uusi raikas näyttämösovitus puhuttelee meitä nykyihmisiä, ja asettaa eteemme peilin: elämmekö todella omaa elämäämme? Tiedämmekö keitä olemme? Millaiset voimat hallitsevat meitä?

Tolstoin henkilöt etsivät onnea ja vastauksia elämän kiperimpiin kysymyksiin. He etsivät itseään, toisiaan ja paikkaansa maailmassa. Avioliittoonsa ja elämäänsä tyytymätön Anna tekee uhkarohkean valinnan ja riskeeraa kaiken – miten hänen käy?

Luvassa on tyylikäs, ajassa hengittävä klassikotulkinta intohimosta ja väistämättömistä ristiriidoista. Nimiroolissa nähdään valloittava Ella Mustajärvi.

Matkalla Bongan linna, Riitta Nelimarkan ateljee Loviisassa – taidetta, designia ja historiaa.

Professori, taiteilija Riitta Nelimarkan ateljee- ja työtilat sekä näyttelygalleria sijaitsevat Loviisan ydinkeskustassa upeassa venäläiskaudella rakennetussa patriisilinnassa. Huikea Bongan Linna on kuin sinfoninen palapeli, värikylläinen kokonaisuus, jonka palat vaihtavat paikkaa perusolemuksen säilyttäessä omintakeisen trendejä kumartamattoman kuosinsa.

Tutustumme tähän värikylläiseen ja mielenkiintoiseen kokonaisuuteen opastetulla kiertokävelyllä.

Ennen teatteria iltapäivällä lounas meren rannalla ravintola Vanhassa Fiskarissa.

Siellä meille on rakennettu lounaspöytä, jossa kaikki pöydän antimet on valmistettu ravintolan keittiössä, eikä valmiita ratkaisuja käytetä. Ravintola on erikoistunut kalaruokiin mm savustaa omassa savustomossa tarjottavan savukalan ja se näkyy erityisesti alkupaloissa buffetpöydässämme.

Kuva: Kotkan Kaupunginteatteri

Tervetuloa Jupperin jouluunavaukseen

Sunnuntaina 30.11.2025 kello 16.00

syttyvät perinteiset jouluvalot

Tammenterhon pihakuuseen.

**Odotamme toki myös joulupukkia ja muoria
saapuvaksi mukanaan pienet lahjat
kylän lapsille.**

Tapahtumassa mukana

Partiolippukunta Pitkäjärven Vaeltajat.

Tarjolla lämmintä glögiä, mehua ja pipareita.

Tonttulakit, lyhdyt ja joulumieli mukaan!

Lämpimästi Tervetuloa!

Osoite:

Tammenterho, Tammipääntie 33